

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA.

QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS,
*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimo-primo
mensis Maii, anno Domini M. DCC. XLIV.*

M. CAMILLO FALCONET, Salubris
Consilii Regii Socio, è Regiâ Inscriptionum & Nu-
mismatum Academiâ, Doctore Medico, Præside.

An educendo Calculo, Ceteris antefereendus Apparatus Lateralis?

I

CALCULI. US, morbi id genus quò non melius Homines origi-
nis suæ admoneri possint, morbus est, si ad extrema venerit, atro-
cissimus. Morbus autem sit, an morbi causa, disceptare parùm
interest; at multùm natales ejus præcavere, nascentem quantociùs
disjicere; adultum tutiori breviorique viâ ac nîmîmo cruciatu sal-
tèm expedire. De adulto Calculo hodiè unicè solliciti nascentem
contemplabimur, quantùm consequentium rerum cum primis conjunctio postula-

A

re debet. Omnibus eodem victu utentibus æquè adest Calculi materia, parciòr pro naturâ victûs aut largior: siquidem terrigena sunt ea quibus vescimur. Quamobrem verò dissipata in his Hominibus Calculi semina latent, in illis còcuntia se prodant, in causâ est partium lorio excipiendo addictarum integritas aut vitium. Viarum angustia quod ad Renes spectat, sensusque fibrarum illius Partis hebetior; quod ad Vesicam, ea figurâ immutatio, ob quam urina còcrescat, vitium illud verosimilius videtur esse, quàm Spiritus Gorgonicus, Fermentum peculiare, Duelech Paracelli, aliaque ætatis nostræ figmenta, minùs conspicua ac Calor & Frigus ab Antiquis huc adducta. Scilicet dum Renibus lotum percolatur, particula terreæ salinaque, quibus scetum est, strictioribus quàm par est tubulis hærentes, si semel propiore contactu binæ coaluerint ac præ fibrarum stupore subliterint, novis deinceps sese adjunctibus eas mole sensim auctum iri, facile perspicitur. Hic Renalis est Calculus, quem, ut excipit Vesica, si brevi non excludit, fortè etiam aliàs integra, proprium faciet: in eâ enim diutius volutaro cortex ab affinis urinæ particulis accedet huic tanquam nucleo, ut & aliis quibuscunque extraneis corporibus fortuitò in Vesicam illapsis. At, si nucleus qualiscunque defuerit, tunc una veniet culpanda Vesicæ prava conformatio, nativa vel adscita; quâ quidem, ex musculosis fibris ejus quâvis de causâ remissis, cuniculosi fiant recessus, sedimento inibi morantis urinæ spissando opportuni. Sic urinâ guttatim depluente in vicinas partes Vaginam, Scrotum, &c. Calculus visus est in his exurgere. Porro Calculum non aliâ ratione coagmentari, argumento est ipsa ratio quâ dissolvitur: in aquis plerisque citius tardius mollescit, in lutum abit; lutum etiam (a) in quibusdam totum in poros fluidi immigrans, oculis se subducit; aquâ suæ pelluciditatî serè redditâ, quæ, ut primum Calculum resolvit in mucosum quid supernatans, tetrum & gravem odorem exhalat. Pro ratione molis Calculus plerisque aliis Lapidibus levioris est ponderis; nec mirum, cum ex eo tantum Spiritus Urinosi & Salis volatilis vi igni elicatur, ut duæ solum tertie partes terreæ resideant, quarum est vix trigesima, quod Salis fixi paululum subest. Calculorum multiplex est differentia, notanda præsertim ex figurâ, magnitudine & firmitate: ab echinatis & asperis, ut & grandioribus Vesica insigniter læditur, diutius fert leves & minores illæsa: at dâmnnum utcunque pensatur, cum asperitas sit Calculi solizarii argumentum, levior è contrario plurimos subesse aliquam suspensionem moveat. Duriore & silicei, dum sint minores, forsân optandi, quippe qui integri primâ molitione extrahantur; molliores idcirco negotii multum facessunt, nisi ita friabiles, ut solo Catheteris impulsu comminuantur, quod rarò sed certò scimus evenisse. Calculo Vesicæ Pueri sæpius obnoxii. Adulti verò Renali; utrisque, præsertim ultimis, cum memorata illa Partium Diathesis nativa obtigit, pessimâ hæreditate à Parentibus traditâ. Proposito nostro hac forent satis; unum tamen addam considerandum ad Enchiridion Chirurgicam faciens, quâ sede Calculus se teneat. Plurima pars eorum, præcipuè qui à Renalibus ducunt originem, in cavo Vesicæ fluitant, nimium sæpè in Sphincterem impacti; nonnulli verò, quibus cuniculis delitescunt interdum excitati, rariùs se proferunt; at utrique penandè omni nexu liberi: de aliis qui Adhærentes dicuntur, jam dudum controversum est: commentitium quidem membranam creari quâ se Calculus involvat; Anatomicis autem observationibus consentaneum, membranis jam factis aliquando contineri. Sic nucleus è Renibus delapsus, ad exitum Ureteris in Vesicam suspensus hærens, membranas ejus, ut

(a) Eau de Bougeaille, Observat. de M. Linn. pag. 436.
 sic, Mém. de l'Académie des Sciences 1700, I

3
Crescet, ita extendet quasi proprias; vel ipsum Ureterem, quæ serpit ille inter Vesicæ membranas, ubi perforaverit, hæc sibi viam faciet, per rimam unde crescat accepturus, inter illas nidulans. Signis, ex quibus Calculum adesse ratio colligit, non neglectis, quæ graphicè descripta apud (a) Fernelium invenias, certissimum Catheter, qui Calculum, ut ita dicam, digitis sistit, illius nudo quasi sonore, involuto ita surdè, ut nihildum satis liqueat.

(a) Patholog. lib. 6. cap. 13.

I I.

CALCULUM certò exploratum quaquâ viâ educere temerè aggredietur; qui non apprimè calluerit quis situs, quæ natura sit, figura, circumscriptio tam Vesicæ quam vicinarum partium: de his omnibus quæ ad rem solum attingam. Vesica venter parvus alter in imo Ventre, extra illum subter Pubem collocatur. Peritonæum inter & Musculos Abdominis ossaque Pubis; circumundique molliter fulta, ceu tomento. Textu illo Spongioso pro lamellâ Peritonæi exteriore perperam habito, cui per fibras laxiores adheret: ita ut, dum lorio affluente supra Pubem assurgit, ab anteriore parte Peritonæum rejiciat, quod à tergo tunc explicatur, transversè antea ponè Vesicam vacuum laxius replicatum. Membranarum Vesicæ propriarum exterior musculosa est, fibris torosis sanguineisque constans, quarum aliæ in longum porrectæ, aliæ arcus instar incurvæ, undecunque ad eam nituntur contrahendam, ubi vellicatur aut distenditur. Imâ sui parte quâ ostio satis exiguo aperitur in Urethram, Sphinctere cingitur musculo in fasciam ducto, ejus firmitatis quæ vim nitentis Vesicæ sustineat, ejusque ostium exactè occludat: eodem etiam simul stringitur Glandulosum Corpus Urethræ hîc loci appressum, paulò infra describendum. Sphincter in viris Recto Intestino ejusque Sphincteri, Vaginæ in Mulieribus per fibras coheret. Altera quæ vestit intus Vesicam membrana nervea dicitur, mollis ac plicatilis quæ dilatata vesicæ obsequatur, humore mucoso obducta, quem exsudent Glandulæ mammularum formâ ad imam Vesicæ partem potissimum conspicuæ. Is mucus est quo, ceu glutine, ferruminantur arenulæ dum coeunt, qui irritatâ à Calculo Vesicâ, velut ea ploraret, tantâ copiâ exprimitur, ut omnibus Calculosorum urinis sedimentum plerumque præbeat; demùm qui lentore suo Vesicam loricans stantem ac rigidam efficit; vel induratus suis ipsis in conceptaculis fit Tophus seu Creta, novum Calculi genus, solum quod folliculo proprio includi rectè dici possit. Figuram Vesicæ aliam Homini esse ac Quadrupedibus, non ita pridem notum. Fundo Vesica angustior, imâ parte amplior sedentem quâ pediculus hæret, Cucurbitam refert. Urachus ab Umbilico protensus fundo Vesicæ inferitur: Ureteres hinc & inde posteriori & inferiori parte in eam se insinuant, digitos circiter duos transversos ab ejus basi & à se invicem distantes: basi in mediâ, si latera spectes, sed anticæ parti multò propius quàm posticæ, exit in Urethram, ultra quam anteriùs non prominet, posteriùs tres digitos latos & interdum ampliùs extuberans: hujus basis posteriori parti utrinque annexæ Seminales Capsulæ omninò subjiciuntur. Unum adhuc de figurâ Vesicæ omittere nequeo à nemine Anatomicorum, quod sciam, annotatum, scribi nimirum Celso, (a) Vesicam in sinistram partem potius inclinari: hujus sanè ratio non improbabilis peteretur ex totius corporis libramento, at melior ex ultimo flexu Intestini Coli, quod ubi in Rectum desi-

nit, dextrorsum ad latus Vesicæ torqueri non semel visum est à Nostro Clariss.
 Winslow Medico eâ peritiâ in Anatomicis, & in omnibus eo candore, ut nullus
 hoc duplici nomine esse supra queat: sed sola de hâc inclinatione diuturna ob-
 servatio fidem facere poterit; huic licet utrunque favere nonnulla videantur,
 quæ suo loco referentur. Vesicæ Ostium excipit Urethra, canalis teres membra-
 neus, in Viris trium linearum ad summum diametri, duodecim circiter digito-
 rum longitudine; ad ejus principium, cujus loci consideratio maximum habet
 momentum, adstat Glandulosum Corpus, Prostata dicuntur, Jaglandis mox,
 figuræ Castaneam referentis, cujus pars minùs retusa extrorsum spectat; retusior
 verò & latior ad Vesicam obversa ejus basi ita exterius imprimitur, ut intùs cir-
 ca Ostium ejus quidpiam exsurgat, quasi Torulus duarum circiter linearum alti-
 tudine, pollicaris diametri. Hæc Glanduloso Corpore Urethræ principium ambi-
 tur, præterquàm superiore sui parte, ubi Prostatarum limbi desinentes locum va-
 cuum ab Ostio Vesicæ ad Septum membraneum mox describendum relinquunt,
 qui Textu Spongioso multis præterea sanguineis vasis implexo, ut ita dicam, in-
 fertur. In hanc Urethræ partem inferius hiant minimi Ductus, tum plurimi, qui-
 bus exsudat liquor ex Prostatis, tum bini alii, quandoque terni, quibus semen
 exsilit ad basin tenellulæ Caraculæ, cui Caput Gallinaginis nomen est. Hæc Ure-
 thræ prima pars, quæ plerisque, rectè an secùs, Vesicæ Collum aut Cervix ap-
 pellatur, duos transversos digitos longa, declivis ab Ostio Vesicæ, tota Recti In-
 testini extremo incumbit. Indè Urethra attollitur subter Fornicem Ostium Pubis,
 ubi Septum membraneum à Magno Rioloano descriptum (a) se trajicit, quod à
 parte infimâ Symphyfis Ostium Pubis ad eorundem cum summâ Ischiorum com-
 missuram, trianguli formâ protensum est: & ea Urethræ secunda pars vix dimi-
 dium transversum digitum progreditur nuda, omni fulcro carens, adeoque im-
 becillior. Succedit tertia & ultima, cui Spongiosum Corpus se subjicit, quâ in-
 cipit & magis extuberat Bulbus Urethræ vagitatum, quod deindè, ubi Corpori-
 bus Nervosis se adjunxit, sensim gracilescit ad Glandem usque, in cujus exterior-
 rem & potiore reliquam partem evolvitur. Qmitto alias Glandulas, tum has Cou-
 pèri insignis Anatomici Angli nomine notas, easdem forsân, quas Parisiensis Chi-
 rurgus Mery Coupero non inferior æquo 1684 (b) jam antè detexerat; tum
 illas quarum osculis superiorem Urethræ parietem scatere præstantissimus Anato-
 micus Morgagnus Medicus observavit (c) à quibus omnibus ut & à Prostatis, un-
 guinosus liquor suppeditatur Urethræ humectandæ & adversùs urinam oblinendæ.
 Morabuntur adhuc paululum Musculi ad Urethram simul & Colem pertinentes.
 Transversarii qui dicuntur; à commissurâ Ostium Pubis & Ischii, eâdem origine,
 quâ Septi membranei infima pars, ad Urethram Septo inclusam procedunt; du-
 plex par internum & externum subtilius secanti visum, inter quos tanquam crenâ
 limbus Septi illius recipitur. Infra Transversarios ab Ischiorum eâdem parte Acce-
 leratores secundarii sive auxiliares; tum infimi omnium à Tubere Ischiorum Ere-
 ctiores cum Corporibus Nervosis sibi subiectis ad Urethræ Bulbum tendunt; quo
 loco cum Acceleratoribus primariis ab Ani Sphinctere ortis coeunt; angulo in-
 ter coeuntes maxime notando, cui area Musculis vacua subjacet. Est etiam, cur
 accuratè observetur intervallum binorum Arteriæ Pudendæ ramorum, quorum
 unus in Erectores & Corpora Nervosa, alter in Urethram & Acceleratores spar-
 gitur.

(a) Anthropogr. lib. 2. cap. 31.

(b) Journal des Scavans, 1684, 12 Juin.

(c) Advers. Anat. 4. Animady. 19.

JAM ab Hippocratis ævo sectio quæ Calculus educeretur, in usu erat; sed adeo difficilis Principi Medicorum visa, ut solemniter formulâ ejuratam solis Artificibus in eâ exercitatis demandaverit. Indè ad Celsi tempora nulla apud Antiquos sectionis illius vestigia comparent; si casum à (a) Floro Historico memoratum excipias, Antiochi Syriæ Regis pueri decennis, qui Calculi dolore consumptus, dum secatur, occisus est. Celsus hanc à Græcis acceptam primus enucleatè ita exposuit, ut eandem posteriores Græci, Arabes, autores etiam novissimi transcripserint, verbis parùm immutatis, quorum vim expendi multum interesse videbimus. Una igitur eadem Omnibus secandi ratio erat in Calculosis, iis ferè solum qui quatuordecim annos nondùm excefferant. Resupino Ægro & figurato, ut Celsus depingit, sinistræ manû index & medius in Anum demittuntur, manu alterâ simul imo Abdomini leniter impositâ; sic tamen premente, ut Calculus ad sinistrâ digitò deductus ab iis in Vesicâ Cervicem compellatur: cum jam eò venerit, cutis ad eam incidenda plagâ quæ ad Coxam spectet, in eâque imâ altera transversa faciendâ, quâ Cervix aperiatur, donec urinæ iter pateat: tum Calculus in conspectum venit, qui si exiguus, digitis propelli potest, si major, unco injecto extrahi debet. Celsi hæc est summa; cæteros ordine perstringamus. In Isagoge Medicâ, cujus autor forsân Galeno fuit superior (b), legitur, Ubi Calculus in Vesicâ Cervicem cunei instar adactus fuerit, super illum incidendum esse, tantum fulcrum parti secandæ suppositum. P. Ægineta Medicus inter Græcos Chirurgiæ callentissimus idem de sectione super Calculum præcipit (c), addens oblique eam ad sinistram Clunem duci oportere, quo fit sapius, ut Calculus blandè exiliat. Avicenna Arabum Hippocrates ait, (d) *Descendat lapis ad locum ori Vesicæ propinquum; fac scissuram super ipsum ad transversum*. Albucasis is inter Arabes, qui Ægineta apud Græcos, (e) *Finde ad laus Natis sinistra super ipsum lapidem, & fiat sectio transversa*, tum ibi de Muliere secandâ (f) *Gradatim move lapidem ab Orificio Vesicæ ad inferiora, deindè secat super eum ad radicem Coxæ*. Ex Albucasi verò Chirurghi illi Sæculi xiii. Arabisæ M. Aurel. Severino (g) dicti, eadem ferè loquuntur: his Brunus Longoburgensis Medicus & Chirurgus prævit (h), secuti sunt Theodoricus Catalanus, Salicetus, Lanfrancus, &c. Sæculo xiv^o. Guido à Cauliaco Archiater trium Summorum Pontificum, qui Chirurgiam ita reconcinnavit, ut Hippocrates Chirurgorum audiat, sectionem eadem ratione faciendam describit (i), *Usque ad Lapidem secundum incessum rugarum*, quod Salicetus, *secundum rugationem loci*, dixerat k. Fuit autem Guido ejus famæ, ut quæ Celsica verè erat Sectio, Guidoniana vocari cœperit. Tanto auctore invaluit hæc secandi ratio, ut etiam Adultis adhiberetur usque ad initium Sæculi xvi, quo Joan. de Romanis Cremonensis Chirurgus excogitavit aliam, quæ à Mariano Sancto Medico Apulensi viginti post annos descripta, Marianæ Sectionis nomen tulit. In hac semi-supino Ægro, gibbus Catheter demittitur, quâ gibbus est sulcatus, Itinerarium vocant, & ita obvertitur, ut novacula acies sulco impressa Ure-

(a) Epit. T. Livii, lib. 55.

(b) 6. 19.

(c) L. 6. cap. 60.

(d) Lib. 3. Fcn. 19. cap. 7.

(e) Chirurg. Part. 2. c. 60.

(f) Ibid. cap. 61.

(g) De efficaci Medicinâ, Part. 1. cap. 2.

Exemple Jacobi (non Joannis ut Severin scribit)

Silvius q. i. Medicos Arabum dogmata amplexor

Arabitas vocat. initio lib. 2. de medic. compo.

(b) Chirurg. magn. lib. 2. cap. 17.

(i) Tract. 6. Doctrin. 2. cap. 7. § de Incis. Lapid.

(k) Chirurg. lib. 1. cap. 47.

thæ partem anteriorem, quoad ejus fieri possit magis inferam aperiatur, in Perinæo ad latus dextrum vel sinistrum Rhaphes: vulnere facto, tot ferramenta adhibentur, ut merito dicatur hæc Sectio Majore Apparatu celebrari; scilicet Exploratorium, Ductor unus & alter, deinde Aperiens (sic illis Speculum quod nunc ferè exsulat) Forcipes tandem omnigenæ molis & figuræ, permutatis pluries manuum vicibus, in Vesicam per Urethram immittuntur, rursus ex eâ retrahendique idque non semel interdum sive Calculi sint plures, sive solitarius ita ferat. Ex Italiâ Mariana Sectio per (a) Nurlinos in eâ præ aliis exercitatos sparsa est breviter in Europam, quippe quæ Calculosis profectionis ætatis opitulari posset, Guidonianâ Pueris solis reservatâ, quæ procedente tempore sensim obsolevit. Tertiam paulò post casus ferè obtulit, dum Franco (b) Chirurgus Gallo-Provincialis abjectâ spe grandiorē in bimulo Puero Calculum ad inferiora detrudendi, nescius quò se verteret. Parentum querelis victus ausus est aperto Hypogastrio per fundum Vesicæ sectum, illum eximere: temerarium profectò, ut illi videbatur, facinus! Nec tamen ita visum Franc. Roussel Medico suprà ævum suum Anatomæ perito: is siquidem in aureo Tractatu de Partu Casareo Vesicæ fundum illaeso Abdomine turò secari posse demonstrat. Vicit tamen præjudicata opinio rationem Anatomicam quamvis demonstratam & observationibus benè munitam: jactavit enim Hypogastrica Sectio per 50 & amplius annos, nedum adhibita, vix memorata solum explodendæ ergo, ut à (c) Th. Fieno & aliis. Primus fuit, quantum mihi constat, G. Fabric. Hildanus, qui eam prorsus non improbarer, ubi Calculus ingentis molis occurrit educendus; sed Sectionem hanc *Inguinalem* vocat, non appositis quidem, illud verò minus adhuc, cum Franconem secutus præ Medico Roussel, super Calculum digitis in Anum immisissis sursum propulsura *ad sinistrum Inguen* (addit de suo) secandum dicit (d): cujus descriptionis verba Joan. Groenvelt (e) ab Hildano mutuatum fuisse, putandum est. At Hildanus ipse forè inaudierat Hypogastricam Sectionem Parisiis tunc celebrari; extremis enim Hildani temporibus circà annum 1630., usurpata fuisse videtur, docente Riolo, propugnante palàm in Thesi, anno 1635. Nicol. Pietre utroque Medico, & exsequente Joan. Bonnet Nosocomii Chirurgo: non ita multò post, nescio quo fatidita, superstitie sola pungendi Vesicam ratione per Hypogastrium, ubi Cathetere urinam emoliri non liceret. Sed quæ apud Nos orta & ferè sepulta fuerat, ab Anglis revocata ecce prodit: hanc scilicet primus anno hujus Sæculi xviii. expergefecit (f) Jacob. Douglas Medicus doctissimus & in Anatomicis versatissimus, quem tamen fugere non potuit jam antè ultimo exeunte Sæculo Dublini in Puellâ Hypogastricam Sectionem factam (g) fuisse. Clariss. Jacobum mox ipso opere Joan. ejus Frater approbavit, tum Cheselden, peritus uterque Chirurgus, Methodum quisque suam scripto consignans; multis aliis certatim Sectionem illam facis feliciter administrantibus; quorum æmulos Parisienses profectò non infelices apud Nos habemus. Ea est autem Hypogastricæ Sectionis adumbratio. Egro non prorsus supino, ne Musculi Abdominis nimium tendantur, aqua infunditur per fistulatum Catheterem in Vesicam quantum possit capere illaesa, tum aperitur medium Hypogastrium quatuor digitos transversos ad Pubem usque, deinde Linea Alba, eodem ductu, plagâ minus longâ, per quam digitis nuda Vesica tangitur, tunc ab Hypogastrio ad Pubem scalpello incurvo celeriter acto incidenda; ita prom-

(a) Nurlin, Ital. Norcia, urbecula Ducatus Spoletani.

(b) Traité des Hernies, cap. 53.

(c) Lib. Chirurg. Tractat. 9. cap. 8.

(d) De Lithotom. cap. 17.

(e) De Lithotom. Edit. Ang. Ling. ann. 1710.

(f) Mémoire du Doct. ur Douglas à la Société Royale, 13 Janvier 1718.

(g) Transact. Philos. 1700. p. 455.

pro sinistrae manus Indice, ut ponē dorsum scalpelli dum secat Vesicam, sectam itatim arripiat & unci vice retineat suspensam, dum aquā per vulnus erumpente collabitur; sicque pateat adirus dextrae manus digitis Calculum apprehensurus. Optimum autem in hoc Apparatu consilium est, Vesicam etiam sanam, potu in dies sensim aucto, urinæ cohibendæ assuescere, ne ab aquā largiùs intrusā subito divellatur; undē Sectionis subsequēntis periculum & cicatrici obducendæ impedimenta potissimū oriuntur. Superest tandem quarta secandi ratio, quæ *Lateralis*, venia sit verbo, dicta, omnium postremō inventa creditur; sed quam Antiquorum ipsam esse, re verā primam, emendatam quidem, demonstrabimus; mox singularum inter se commoda & incommoda collaturi.

I V.

QUI attentē animū adverterit ad Sectionis descriptionem, quam ex Celso & aliis retulimus, is facili viderit, quas partes secandas aggrediebantur. Omnes siquidem disertis verbis affirmant, *Secundum super Calculum ad Vesicæ Cervicem adductum plagā transversā ad Coxam spectante, sive obliquā ad sinistram Clunem deducendā*, Saliceto, *secundum rugationem loci*: quæ verba manifestō indicant secari ad sinistram latūs primā Urethræ partē a nobis descriptā; atque adē Sphincterem quo ea cingitur, imō etiam Vesicæ corpus ab hac Sectione non immune fuisse; eoque magis, quod Calculum suā digitorum admotione atque molitione eluctatum in Uretham crederent, qui sapius Sphincteri tantum incumberet, vel ipsis ejus faucibus hæreret: illas igitur Partes, quas nefas attingere putabant, re verā secare inscii necessum habuerunt: quod solus Antiquorum Aretæus vidit (a). Calculosorum Sectionem ob id aversatus. Verū in Cellico Apparatu non tam Sphincteris aut Vesicæ vulnus reformidandum erat, quā asperior illa digitis Contractio ac Sectio super Calculum tot nominibus periculosa. His malis idem Franco, cui invito Sectionem Hypogastricam debemus, primus occurrissē videtur (b), atque ita ad *Lateralem* viam munissē: eodem enim loco secans atque in Cellicā, Catheterem sulcatum, Calculi vice, scalpro supposit: quod idem, fortē eodem tempore, excogitavit (c) Andreas à Cruce Medicus Venerus. Fabric. Hildanus, qui Laufannæ Discipulos Franconis noverat, procul dubiō illum secutus Catheterem sulcatum in simili Sectione adhibuit. Sic enim ipse (d): *Itinerarium immitte, deinde incisionem digiti transversē distantia ad latūs Tauri versus Coxam ad Itinerarium usque facito . . . cum hamulus per latūs Conducloris immittendus, Conduclor verō extrahendus, postea digitis manus sinistra in Anum immisissus Calculus attrahendus hamulo prehendendus . . . Incisionem verō modiciter magnam esse oportet; nimis enim si parva fuerit, tunc Instrumenta absque vi immittere non poteris. Paulō antē, Quem quidem operandi modum minimē rejiciendum ipsemet cum felici successu exercui.* Quibus verbis *Lateralis* Sectionis ex Cellicā & Marianā constatē imago quædam adumbratur. Quo tempore Hildanus decessit, florebat Parisiis Magnus Riolanus, quem hand scio an eandem Sectionem inuaret, dum (e) scribit adversus Spigelium à *Lithotomis* quotidie *Sphincterem* incidī & reparari sine ullo damno: Anatomes enim peritior erat quā ut crederet eum vulgo Sphincterem Vesicæ Majore Apparatu incidī: Riolanus saltem Vesicam cœsam rescari experientiā testē ibidem (f) asserit, alibi verō (g) *Ubi Catheterem*

(a) De Diuturn. morb. signis, lib. 2. cap. 4

(b) Traité des Hernies cap. 33.

(c) Chirurg. univ. in fol. in venet. 1781. l. 7. p. 23.

(d) De Lithotomiā, cap. 4.

(e) Anthropograph. Edit. 1649. p. 745.

(f) P. 751.

(g) Enchirid. Anatom. lib. 2. cap. 30.

der introduci nequit : perforatur Vesica in imo Hypogastrio . . . vel aperitur Perinaum¹¹ & profunde adigitur cultellus usque ad Vesicam lateraliter, donec urina fluxerit ; sic enim sæpe liberavimus multos ab imminente periculo. Hanc eandem Punctionem Chirurgus Parisiensis Thevenin proposuit audacter faciendam, tacito, nescio an ignorato, cui deberet illam Chirurgia. Vixit deinde Batavus Joan. Groenvelt Medicus, Sectionem Calculosorum professus in Angliâ, qui his verbis narrat (a) se Curam invenisse faciliorem. cum incisionem fecisset in parte nervosa laterali, quâ scilicet Calculus unco subtilissimo educi potest. Attamen hujus Sectionis, cujus originem ipsius vestigiis indagavimus (fateamur quod res est) obscura erat fama, quoad audaciâ, dicam an temeritate, Eremitæ cujusdam Sequani Fratris Jacobi nomine, omnium in se oculos converterit. Is demisso solido nec sulcato Cathetere, & ad sinistram Vesicæ latus, quâ gibbus ille est, appresso, juxta non super eum, intrepidè Vesicam & ejus Sphincterem alto latoque vulnere confodiebat, mox Calculum cujuscunque molis, mirabili manuum agilitate, cum Forcipe etiam crassiore expediens : Ægrorum bonis aut malis rebus, prout Sors ferebat. Talem se exhibuit Jacobus Frater Parisiis, & in aliis passim Galliæ urbibus, tum in Bataviâ jam à D. Hunauld mox laudando meliora monitus, & forsan alibi, ultimis proximè elapsi sæculi annis, Hanc Methodum primo obtutu probavit tamen emendandam, Chirurgus Parisiensis ex primoribus Joan. Mery, qui paulò post mutarâ sententiâ emendatam etiam, censuit rejiciendam ; quo tempore D. Hunauld Medicus Andegavensis non vulgaris doctrinæ, eam meliorem factam Scriptis & Iconibus adhuc non editis promovere conabatur. Verum ipso opere prævertit omnes Joan. Jacob Raw, Professor Anatomes & Chirurgiæ, Rector idem & decus Academiæ Lugduno-Batavæ, Medicus acri ingenio, summâ in Anatomicis & Chirurgicis peritiâ : non ocûs enim Fratrem Jacobum secantem vidit, quàm cernens hujus Sectionis quanta sint commoda, eam arripuerit, moxque peritiâ & ingenio essecerit, ut quæ incerta & aliquando perniciofa fuerat, tutior cæteris & præstabilior evaderet ; quam deinde prospero successu peregisse in plusquam mille & quingentis Calculosis ipse testatur (b), totâ spectante Bataviâ ac nullo refragante. Tantum Virum ut mors nobis invidit, ita ille suam Methodum : Clariss. equidem Albinus, qui ejus muneri Anatomen & Chirurgiam profitendi successit, hanc nobis, quâ potuit accuratone, eleganter delineavit ; sed à Nostreis vel expertissimis, qui descriptionem ejus ad verbum opere exsequi studuerunt, nescio quid in illâ desideratum videmus, quo Raviana Methodus imitabilis omninò fiat : eoque magis, quòd Observationes ex Cadaveribus Calculosorum eâ ratione Sectionum nullæ afferantur, quibus Sectarum Partium notitia haberi queat ; ut Clariss. Jacob. Douglas rectè animadvertit (c). Suspicio tamen est, quo jure nescio, Vesicam, Sphinctere intacto, solam à Clariss. Raw incisam fuisse medio in latere quod suâ Ægri collocatione quàm poterat maximè extrorsum protuberare faceret : sed cuilibet suspitioni ansam dare potuit ratio quam insinuerat ; parum enim sollicitus quo ductu primum cutem & pinguedinem secaret, digito deinde immisso qui exploraret interiora & Catheterem vestigaret, latenter & velut per cuniculos, sectiones quibus in Vesicam perveniret, adornabat, Catheterem simul ipse manu sinistra temperans ; ut à Clariss. Winslow, qui secanti anno 1698, coram non semel adfuit, fide nemini dubiâ relatum est. Porro Raviana Methodus Anglis haud ita multò post cum innovisset, Patronum nacta Clariss. Jacob : Dou-

(a) De Lithotom. Edit. 687. p. 57. Ante J. rat. Geneve 1574. p. 2. c. 10.

Greenv. Nescio quid baubiterat Chirurg. Batav.

(b) Orat. Inaugurat. p. 37

Fiid. de Leasson, Methode pour plusieurs Opé-

(c) Latéral. Operat. Hist. p. 74.

glas mox à peritioribus tentata fuit, quales sunt Doctor Bamber & Chelfelden Chirurgus, ille ad Methodum Ravianam, ut à Clariss. Albino describitur, in quo Nostri fuit felicior, se componens, alter verò paulò illam immutans; uterque cum optato successu: hujus ultimi Methodum descripsit quidem idem (a) Clariss. Douglas, sed ab ipso Auctore emendatiorem se traditurum polliceri videtur Chirurgus inter Nostros melioris notæ ex Angliâ redux, quò rei suis oculis videndæ gratiâ profectus erat; interea dum alii Parisiis, suo Marte, Sectionem *Lateralem*, non insaulto omine, aggressi sunt. Nunc verò, ut Sectionis *Lateralis* ea hauriatur notitia quâ nobis opus est ad hujus cum aliis secandi modis collationem, quam suscepimus, satis erit hæc descriptio. Egro, toto supino corpore, ut in Cellico Apparatu, Natibus elatioribus, Cruribus diductis, reductis & deligatis, vel sinistro tantum, dextro pendente & libero, ut Fratri Jacobo, idque non sine ratione, placebat, Catheter profundius fulcatus, & majoris curvaturæ, quæ desinat in rostrum longius rectiusque, demittitur eâ ratione, ut convexa pars sulcata sinistrorsum obvertatur à Fornice Ossium Pubis ad Tuber Ischiî, ductu parallelo juxta illam Ischiî partem quæ superior ejus est ramus; tum eodem ductu cute primùm apertâ cum pinguedine, propius vestigatur Catheter digito in vulnus immisso, ut mucro Scalpelli punctim demissi certius imprimatur fulco, & fit incisio ad Tuber Ischiî ab angulo in quem Accelerator & Erector musculi cœunt: sic aperiuntur prima pars Urethræ, tum Sphincter & Vesica quâ illum contingit, patente satis vulnere, ut Calculus etiam major, industriâ potius quàm ullâ vi, educi queat. Priusquàm hinc discedamus; Notatu dignum est binas illas factas ex intervallo Sectiones Celso acceptas omnino ferendas esse; sive jam ante C. Hunauld de illis Fratrem Jacobum monuerit (quod cum scripta ejus inedita non viderim, nescio) sive primus Clariss. Raw adhibuerit, quas à Celso accepisse haud fuisset discessus, cum Sciscitantibus de Sectione *Laterali* ferè semper id unum responderet *Celsum legitote*, audiente Clariss. Winslow.

[a) Ibid. p. 98.

V.

MARIANÆ Sectionis inventionem sola partium sectarum ignoratio excusare posse mihi videtur: neque enim, puto, Joan. de Romanis & Marianus Sanctus unquam in animum induxissent tam prodigiosè Collum vesicæ deditâ operâ dilatare, nisi bonâ fide credidissent suâ Sectione, viâ aequè brevi ac Sectione Celsicâ ad Vesicam se perventuros: itaque ut Antiqui, excepto Aræto, se Vesicam Sectione Celsicâ attingere vix suspicabantur, ita qui deinde Marianum sunt professi, Vesicam scalpro vulnerare metuerunt; quem metum superfluum qui etiamnum retineant. Jam verò indubitatè constat ex Anatomicâ autopsiâ Urethram anteriore sui parte non posse propius Vesicæ aperiri, quàm eo loco quo Bulbus exstare incipit, illasâ fere manente eâ parte quæ Septo Membraneo includitur; nedum attingi queat Vesicæ Collum, prima Urethræ pars totâ Recti extremo incumbens. Eundem igitur & redeundum per reliquam hanc Urethræ partem à scalpro intactam, vix trium linearum diametri, quæ ad duos tres etiam pollices aliquando est amplianda. In tanto molimine, qui doloris cruciatus! quæ Partium ruina! exaggerare non opus est, res ipsa pro se loquitur. Urethræ illius partis, quæ nuda est, fibræ ductiles quantumvis divelluntur; Septum Membraneum quo illa includitur, Transversarii musculi lacerantur; Cautilogo ea,

quâ subtile concamerantur Ossa Pubis, contunditur, quoquo nisi Forcipes deorsum trahere artifex laboret, altero nec leviori Ani Sphincteris damno: tum Cololum Vesicæ pars Urethræ valentior quidem, sed à Prostatitis eam cingentibus, & Sphinctere Vesicæ insuper stringente arctior, non ita præter modum distendi potest, quin Glandulosum Corpus obteratur, Musculi fibræ discerpantur, vasa sanguinea Texti Spongiosi superne incumbentis elidantur, simul calcatis intus exquisitissimis Corpusculis, tam Ductuum seminis & liquoris Prostatarum apicibus, quam eminulâ Carunculâ illis interjecta. Cum ad Ostium Vesicæ ventum est, occurrit Prostatarum Torulus foribus adstans proculcandus, Capsulis Seminalibus ob viciniam non præteritis, quin una vel altera, interdum ambæ medullitis delectantur: sed quod multò majus est, Janitor Sphincter totis viribus obnitiatur, eò validiùs se contrahens, quò acriùs dolore irritatur; hic luctandum est cum eo, ut experti ipsi loquuntur, nec interdum cedit, nisi rupto corpore & resolutis in perpetuum viribus: at si quæ supersint, Forcipes ita stringuntur ut, quicquid conetur & caveat Artifex, eas huc & illuc, ut opus est versare, illasâ Vesicâ vix possit. Quæ quidem omnia, dum itur ad Vesicam, si gravissima sunt, quantæ erunt, quæso, dum redeunt Forcipes Calculo comprehenso distentæ? Eas toto corpore connixus visus aliquando Artifex inani conatu extrahere, nisi à valente Ministro illum ponè amplexo ipse traheretur; quam atroci quassu! animus meminisse horret. Hac imagine obversante fere fuit, ut obliviscerer eas Partes per quarum sectionem ad alias patet aditus. Acceleratorum alter & Bulbus Urethræ quamvis secti tamen dilacerantur; cum sæpius, quantum sit satis, aperiri nequeant: hinc multa vitia quæ ad Erectores, Corpora Nervosa &c. transeunt; & illa potissimum labe, quæ in Scrotum vicinior per Texti Spongiosi tractum faciliè serpit. Sed hæc leviora præ intestinis malis, ubi res violentius acta fuerit: Spiritus furore acti spasmo totum corpus percellunt, Nervi distenduntur, Cerebrum tenetur, Urinæ subsistunt, Febris exardescit; ante omnia Phlogosis à Vesicâ quaquā versùs populabunda ad Abdomen grassatur; quæ utinam suis finibus se continens in suppurationem exeat, quâvis consumptarum-partium iacturâ, alioquin Necrosi & morte brevi terminanda. Ex Ægris qui talia passi sunt; ut plusquam dimidiam Partem non interfici concesserim; fateri invicem oportet superstitum plerisque, aut prolis in posterum suscipiendæ desperatione, aut urinæ Incontinentiæ Fistulæve perennis incommodo vitam redimere. Pericula, si quæ sunt à Sectione Hypogastricâ, & à Lateralî, longè alia profectò erunt ab iis, quæ modò recensimus: cum enim secandæ sint omnino Partes, per quas Calculus educatur, iis semel apertis nulla vis ampliùs afferetur: iisdem itaque periculum sola sectio potest facessere. Atqui ab omni ævo Effatum est Medicum, sectas quascunque Partes contusis atque dilaceratis minis lædi, faciliùsque redintegrari. Solas Spermaticas (ita vocant) inter quas Vesicam ponunt, non impundè secari Veteres existimabant; at multò minùs contundi; ut iis si optio data fuisset, secari quàm contundi maluissent. Verùm omnium id genus Partium sanari posse vulnera, ita observationibus constat, ut opinio contraria tamdiu obtinuisse non videatur, nisi quòd illam, quæ aliis vulneribus adhiberetur, curationem eis ut insanabilibus frustra adhiberi creditum fuerit. Sed si pugnandum adhuc foret, ipsi Veteres vel invitî nobiscum facerent; verbo verabant secari Vesicam, & inscii reapse illam secabant, ut à nobis manifestè deprehensum est. Jam verò Partes, per quas ad Vesicam via sternitur, si obijciatur gravioris esse momenti secare quàm Urethram, id sanè rationi Anatomicæ repugnaverit: in Hypogastricâ Sectione Lineam Albam & Spongiosum Textum Partes fere exsanguies secare faciliè est vel læ-

riter perito, absque ullo discrimine; modò Peritonæo parcatur: in *Laterali* verò sub cute, præter Textum idem Spongiosum ibi profundius, nihil occurrit, siquidem Sectio fiat in areâ subjectâ Angulo in quem Erector & Accelerator cœunt; ubi aliquâ cautione opus est; ut etiam ne altius aut humiliter secando, alteruter Pudendæ Arteriæ ramus aut alia quævis pars imprudenter lædatur. Caterum quod non semel Fratri Jacobo contigit, ut Rectum aut Vaginam amputaret, Urethram & Vescicam per utrumque latus perfoderet, id ei cæcâ ignorantia præcipiti tribuendum, qui nondum à D. Hunauld eruditus, satis haberet ad latus Catheteris rotundi cultrum dirigere, quique simul cutem, Vescicam & interjectas Partes uno ictu discindere non dubitaret. Exitiosum autem mulieribus cultrum Fratris Jacobi fuisse non mirum est; cum in illis Sectio *Lateralis* multò majores cautiones desideret; ut, si major Calculus nonnisi Sectione educi possit, forsan præstet in Hypogastrio secare, aut Vaginam unâ cum Sphinctere, Vescicâ etiam, super Catheterem incidere; quam incisionem (a) Paul. Bussiere peritus Chirurgus super ipsum Calculum ad Vescicæ Cervicem adductum fieri mavult: at Clariss. Raw à Mulieribus manum abstinens, Puellas tantum *Lateraliter* secandas suscipiebat. Quibus vix persuasum erit Cystotomiam etiam benè administratam periculo vacare; ultro tamen fatebuntur, optabilem eam esse, quæ tanta adjumenta Calculo faciliè educendo asserat. Per Hypogastricam Sectionem, Ille vel solis digitis apprehendi potest, per *Lateralem* verò in ipso cubili fere deprehenditur: si quidem Vescica, cujus figura huc revocanda est, basi latior quàm fundo, nunquam laxatis fibris ampliatur, nisi parte inferiore, quâ pondus urinae urget: hinc Sacculi, Bulgæ, uno verbo *Equærie*, veri Ramices, qui interdum ad Inguen prodeunt; iidemque cuniculosi recessus abdendo Calculo opportuni. Scilicet hoc loco, non ad fundum Vescicæ ut solet in Mariano apparatu, querendus est calculus, cum statim non occurrat; atque inde tollendus Forcipibus incurvis ab altiore Vescicæ Ostio huc demersis; dum per *Lateralem* Sectionem ut plurimum sub manum prope venit: ut plurimum dico, cum in dextro Vescicæ latere Calculum hospitari posse non prorsus inficiet; quo in casu Forcipes incurvæ adhibendæ forent: sed observatione maxime dignum est, illas Vescicæ memoratas *Equærie* fere semper sinistrorsum obtingere visas: ut inde liqueat Celsum temerè non dixisse Vescicam, in sinistram partem potius inclinari; nec etiam de nihilo esse, cur ab omni ævo Celsica Sectio sinistro latere solita fuerit institui. Tandem, quàm sit apposita per *Lateralem* Sectionem Vescicæ expurgandæ ratio, ipse sectionis locus demonstrat: huc enim arenosa, mucosa, cruenta, purulenta sponte colluvionibus se derivare nemo non videt. Ipsum autem vulnus ea facilitate curatur, ut Frater Jacobus Oleo Rosaceo illud inungere satis haberet, ut ipsi vidimus; Clariss. autem Raw nudum relictum vulnus bis in die Balsamo Arcæi calefacto inunctum citissime sanari scripserit. (b) Hypogastricæ Sectionis non adeo expedita videtur curatio: pronus ille in Ventrem decubitus incommodis non caret: illud præcipue subverendum, ne quid extrajiciendâ à Vescicâ ad vulnus sentinâ saburrare per Textum Spongiosum, in ejus cellulas deeret: ob id, ut obdivulsam ab aquâ intrusâ Vescicam, sanationis malè fidâ ratione; & recrudescente interdum vulnere etiam diu, posteaquam cicatrix obduci visa fuit. *Lateralis* itaque Sectio supra alias omnibus nominibus per se ipsa commendatur; tot insuper (quod caput est) prosperis experimentis à Clariss. Raw comprobata, ut in legitimam spem adducamur, non infeliciores ejus, dum ritè fiat, in posterum fore successus. Quamobrem numquam possumus satis hortari ut quovis studio, quâvis industriâ Sectionis *Lateralis*

(a) Transact. Philos. 1699, p. 106.

(b) Elph. ad. carill. Winslow.

lis rationem excolant, perficiant, quibus jam explorata fuerit; alii verò inexplorata ne clamoribus & injuriis confectentur, nili faciliorem Aegrorum jacturam sibi fuisse, quàm præconceptæ opinionis suæ videri velint.

Ergo educendo Calculo, Ceteris anteferendus Apparatus Lateralis.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

<i>M. Silvester-Antonius le Moine.</i>	<i>M. Julianus Buisson.</i>	<i>M. Antonius de Jussieu, Regiæ Secretis, Regiæ Scientiarum Academiæ, Regiarumque Societatum Angliæ & Prussiæ Socius, Botanicæ in Horto Regio Parisiensi Professor ac Demonstrator.</i>
<i>M. Petrus-Josephus Macquer.</i>	<i>M. Petrus Berchev.</i>	<i>M. Joannes-Baptista-Thomas Martineq, omnium & singularum Artis Partium Professor Antiquus.</i>
<i>M. Josephus-Maria-Franciscus de la Sône, Regiæ scientiarum Academiæ Socius.</i>	<i>M. Urbanus de Vandenesse.</i>	<i>M. Franciscus Ponsse.</i>

Proponēbat Parisiis, **PETRUS-ISAAC POISSONNIER**, Divionæus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1744, à sextâ ad meridiem.